

Diversitat: la gran riquesa de l'educació

Mònica Cardona,
ensenyament privat-concertat a Mallorca

Quan xerram d'atenció a la diversitat, abans que res ens hauríem de fer la pregunta següent: Què entenem per diversitat?

La resposta és evident, tots i totes les persones que formam part de la comunitat educativa som diversitat.

Des de la nostra administració, quan parlen d'atenció a la diversitat, de què parlen exactament?

Estam cansats de sentir de manera reiterada que els recursos no s'adjudiquen als centres en funció de l'alumnat inscrit en les diferents categories de necessitats específiques de suport educatiu, però l'experiència dels centres, i més en concret, la dels centres concertats, mostra, any rere any, que això no és com ells diuen. **Realment la dotació dels recursos va associada al nombre d'alumnes amb NESE i, a més, sempre tirant a la baixa.**

Atendre la diversitat a les nostres aules, oferir a l'alumnat la resposta educativa a la qual té dret per llei, atendre les famílies, preparar adaptacions curriculars, elaborar informes de seguiment, formar-nos com a docents, **com és possible fer aquesta llista de tasques davant la situació tan precària de recursos de què disposam?** I encara més, quan els tutors i tutores tenen ràtios de 28 o més alumnes per aula, quan el professorat de suport, mestres de pedagogia terapèutica, d'audició i llenguatge i d'atenció a la diversitat es troben amb un percentatge

d'alumnes molt per damunt de les seves capacitats.

Desenganyem-nos, d'aquesta manera no és possible atendre la diversitat i, evidentment, donar una resposta adient i amb fonaments.

Un dels grans avenços de la LOGSE, i de l'actual LOE, és la integració de l'alumnat i com a tal, l'escola inclusiva. Aquests conceptes no ens han de dur a una confusió, **integrar i incloure no vol dir que l'alumnat de NESE tengui un lloc a l'aula, van molt més enllà;** poder atendre les seves necessitats i mancances, i treballar sobre les seves capacitats, no sobre les seves limitacions.

Ara per ara, **un sol professional que té la responsabilitat** de donar resposta a dislèxies, TDA-H, deficiències sensorials, trastorns emocionals, altes capacitats i una llarga llista més, si hi afegim les dificultats d'aprenentatge que avui en dia l'Administració no té categoritzades, però reals a les nostres aules, és difícil, per no dir **impossible donar la resposta adequada.**

És ben hora que l'Administració educativa, estatal i autonòmica, es plantegi invertir més en recursos personals, independentment del nombre d'alumnat ubicat dins unes categories concretes, perquè d'aquesta manera potser podríem fer front i baixar les xifres de fracàs escolar que actualment pateix en concret la nostra Comunitat Autònoma.

És més, quan es replantejarà l'Administració la importància que té el paper de l'orientació a l'etapa d'educació infantil i primària? **Es pot pretendre que un centre concertat sigui atès pels equips d'orientació educativa psicopedagògica una vegada per setmana?**

Una vegada més es demostra que els centres concertats estam en inferioritat de condicions i **moltes vegades discriminats**, quan, al cap i la fi, atenem la mateixa diversitat amb tota la problemàtica que aquesta comporta.

Vull concloure aquest article fent una crida a la reflexió als poders polítics que lideren sobretot la nostra Comunitat, que no s'omplin la boca amb grans projectes i deixin d'ocupar les prestatgeries dels seus despatxos amb estadístiques. Els convido a fer una passejada pels nostres centres i les nostres aules a fi de conèixer ben de prop la realitat que tenim i a pensar que els petits d'avui seran la societat del demà, tant si han estat educats i formats a un centre públic com a un concertat. □